

Sikkerhed og frihed i masseovervågningens tid

Peter Kofod, skribent og whistleblower aktivist

Efter massakren på Charlie Hebdo i Paris og skudattentaterne i København er der vanen tro gået sport i at udhule de frihedsrettigheder, som generation efter generation af vores forgængere har kæmpet for at stadfæste. Politikere af stort set alle farver slynger om sig med fantasifulde overbud: Masseovervågning af danskeres færden på internettet (som ellers blev kendt ulovligt af EU-domstolen), masseovervågning af danskere i udlandet uden en dommerkendelse, udvidet registrering af helt almindelige menneskers rejsemønstre, gigantiske forøgelse af efterretningstjenesternes budgetter, administrativ fratagelse af folks pas, så de ikke kan forlade landet. Listen forsætter desværre, ligesom danske medier i stor stil fortsætter med at lade som om, der ikke er grund til bekymring, selv halvandet år efter, at NSA whistlebloweren, Edward Snowden, stod frem og frigav tusindvis af tophemmelige dokumenter, der én gang for alle slog fast, at målet med masseovervågningen ikke er begrænset til at "bekæmpe terror".

Man kunne have håbet, at disse afsløringer ville have ført til, at politikere og chefer i efterretningstjenesterne blev tvunget til at tænke sig om en ekstra gang, men nej. De forslag, der i denne tid flyder i en lind strøm fra Christiansborg, har alle to ting til fælles: Borgere bliver med et dommerfrit trylleslag forvandlet til mistænkte og kan derfor uden skyggen af grundlag

udsættes for lige præcis de krænkelser af privatlivet, som vores grundlov beskytter os mod. For det andet at tiltagene ikke vil gøre det mindste for at modvirke, at vanvittige og/eller desperate mennesker kan slå folk ihjel i Danmark. Hvad nytter det at registrere internationale flypassagerer eller masseovervåge danskere i udlandet, når man ikke kan forhindre en sindsforvirret mand, netop løsladt fra fængslet, i at skyde folk ned på åben gade? Det er ikke så mærkeligt. Hvis "terroristen" er den nål, man rigtig gerne vil finde, er det sidste, man bør gøre, at forstørre høstakken. I stedet skulle man tage at kigge noget mere efter nåle - og nålekiggeri fungerer i sagens natur ret fint med begrundet mistankegrundlag og en dommerkendelse.

Vi er nået til et punkt, hvor vi må erkende, at ikke bare rummer det gamle citat om, at man ikke bør "bytte sin frihed for lidt midlertidig sikkerhed" stor visdom, men det skygger også for en dybere sandhed: Frihed ER den største sikkerhed vi har. Hver eneste udhuling af vores frihedsrettigheder gør os alle sammen mindre sikre, både i principiel betydning, men i særdeleshed i praksis. Hvert minut, hver algoritme og hver krone, der bliver brugt på f.eks. at masseovervåge almindelige borgere, er et minut, en algoritme og en krone, der kunne have været brugt på at prøve at forhindre det næste terrorangreb. ■